

Mocsár

2019 december 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az önhittség, a g?g, a sérthetlenség köde így elhomályosítja egy ember látását?

A Gothár-ügyről fogok írni, megint. De hadd kezdjem egy kicsit messzebből.

A Comédie-Française-ben láttam a napokban egy előadást. Ivo van Hove rendezte, Euripidész két tragédiája (Élektra, Oresztész) egy este, szünet nélkül. Nem különösebben tetszett, bár pontosan tudom, hogy nagyszerű rendezésről van szó. Egy-két éve láttam az Elátkozottakat, Visconti filmje alapján készítette az előadást, közel volt a tökéleteshez. De emlékszem egy Pillantás a hídról című előadására is, már javában tartott a migránsválság, Ivo van Hove – természetesen kötelező jelleggel – nyilatkozgatott is a baloldalnak kedves gondolatokat, csak hogy igazi művészként az előadását nem terhelte az adódó aktualitásokkal. Pedig a Pillantás a hídról, ha leegyszerűsíttem, úgy mondhatlakosok és bevándorlók konfliktusáról is szól. De a rendezőt inkább Arthur Miller görög tragédiákra emlékeztető történetmesélése, a magány, az emberek sokszor önmaguk elől is titkolt érzelmei érdekelték, a kemény dokkmunkás szerepét (sajátosan, de rendkívül végiggondoltan) egy érzékeny, intellektuális, fizikailag gyengének tűnő, de természetesen nagy színésznek adta, Charles Berling-nek.

Néztem tehát a világ első vonalába tartozó belga rendezőnek az új előadását, az Élektra/Oresztészt, és részint azért, mert kicsit nehézkes volt, részint azért, mert egyébként is foglalkoztatott az ügy, egy idő után a Gothár-botrány jutott az eszembe.

Persze, Ivo van Hove miatt is eszembe juthatott volna. Eredeti, de eszközei miatt nagyon könnyen másolható színház az övé, feltehetően boldogan meghívna a Katona is. Persze, ha jönne, nagy csalódás lenne később számukra az eredmény. Teszem azt, Corneille-re vagy Racine-ra szerződne, de feltehetően nem arról szólna az előadás, hogy minden magyar fiatal kimegy Angliába dolgozni, mert nem szeretik a Fideszt.

Nem, magáról az előadásról jutott eszembe a szexuális zaklatási botrány és a következményei. A színpad első fele, voltaképpen kizárólagos játékhelye egy iszonyatos mocsár. Sár, pocsoltyák, mocskok. Ez Élektra élettere, és mindenki, aki egyszerre jogos és egyszerre túlt bosszújához kapcsolódik, amint belép Élektra világába (vagyis megérkezik a mocsárba), irgalmatlanul mocskos lesz. Olyan, mint Élektra.

Ez a kép fogott meg, de kizárólag maga a kép, hiszen semmilyen más analógia nincs és nem is lehet. Csak maga a kép.

Vagyis az a mocsár, ami Gothár Péter világa, hogyan mocskolja be azokat, akik védeni próbálják, akik relativizálni akarják a bűneit. Hogyan lesz egyre több szereplője ennek a – fogalmazzunk így – mocskos ügynek.

Hogy Gothár Péter milyen ember, azon lépünk túl. A balliberális színházi világ egyik kedvence, Schilling Árpád elmondta. Agresszív és visszataszító emberként írta le. Ezt higgyük el Schillingnek.

Csak hát jönnek a többiek, a többi szereplő. Máté Gábor, a Katona József Színház igazgatója, aki egy évig nem csinál semmit. Hátha nem derül ki. Vagy a Színház- és Filmművészeti Egyetem vezetője, egy dramaturg, Upor László, aki rektor szeretne lenni. Aki szerint a média (természetesen nem az ellenzéki média) akadályozza meg, hogy feltárják, hogy mi történt, sőt, egyenesen a média a hibás, hogy meg meri kérdezni, mit csinált Gothár Péter, miért nem csinált semmit egy évig Máté Gábor és a Színház- és Filmművészeti Egyetem. Upor László, aki szerint pszichiátriai problémái vannak azoknak, akiknek nem tetszik a Gothár-ügy és annak katonás-színművészeti kezelése.

Ha már a Színművészeti: a legabszurdabb védekezés az volt, hogy a Színművészeti nem tudott róla. Dehát Máté Gábor egyúttal a Színművészeti egyik vezetője is, tagadhatatlanul az egyik legnagyobb befolyással rendelkező ember ott is. Abban az esetben fogadhatjuk el, hogy a Színművészeti nem tudott már egy éve Gothár botrányáról, ha azt is elfogadjuk, hogy kétféle Máté Gábor van. Van egy Katona-igazgató Máté Gábor és van egy színművészeti Máté Gábor, és ők nem beszélnek egymással. Ez ugye viszonylag kevésbé tűnik valószínűnek.

Aztán megszólalt egy mérsékelt sikeres filmrendező is, de mert dühös és félti színművészeti munkahelyét, ezért túlteljesít, hűségéről biztosítja Gothárékat és balliberálisnak nyilvánítja a Színművészetit. És valahogy az az érzésem, hogy a sort majd még lehet folytatni. Hiszen a kormány is megszólalt, sőt, cselekedni is fog és ez persze dühíti Máté Gáborékat. Szerintük ugyanis egy nem baloldali kormánynak egyetlen dolga lehet, ami a kultúrát illeti: adja a pénzt és fogja be a száját.

Ha belegondolnak: tényleg csak saját magukra lehetnek dühösek.

Hiszen mennyire egyszer?en meg tudták volna oldani! Miután vércseként lecsapott a Katona József Színház a MeToo-kampányra, Máté Gábor fejében hogyhogy nem gyulladt ki azonnal egy kis piros lámpa, egy évvel ezel?tt, amikor megtudta, mit csinált Gothár? Hogy ebb?l nagy baj lesz még? Természetesen azt nem gondolom, hogy elvi okokból kaparintották meg a MeToo-barát színház címét (most egyébként éppen zöldek...), azt sincs okom feltételezni, hogy Máté Gábor erkölcsi okokból érezte volna egy éve, hogy valamit kell csinálnia. De hogy a Gothárral való sajátos szövetség ennyivel er?sebb, mint a pusztá vezet?i ösztöne? S?t, ezek után még engedte rendezni is a színházában? Jogi baromságok mögé lehet bújni és ezért nem szólni nyilvánosan, ezzel még próbálkozhatott volna kés?bb. Na de nem az a minimum, hogy kirúgja Gothárt? Van egy lebukott zaklató a színházában, a zaklatás ellen (lózungokban) lehangosabban tiltakozó színházban és ennek ellenére újabb munkákat ad neki? Ha félretesszük ezt a mérhetetlen erkölcstelenséget, mégis mekkora hiba ez? Az önhietség, a g?g, a sérthetlenség köde így elhomályosítja egy ember látását?

Vagy a Színm?vészeti. Miután Gothár elismerte a zaklatást, nem az lett volna az els? vezet?i gesztus, hogy azonnal kirúgják a Színm?vészetib?l is? Persze, Gothár az ? világuk nagy hatalmú embere, nyilván vannak Upon Lászlónak emlékei, amikor napokig nem válaszol Gothár egy e-mailre, a rettegésben eltöltött órák, de hogy ha igen, mi lesz a válasz, néhány emlékkép, amikor Gothár csak alig köszön vissza a folyosón (óh, jaj, ez most mit jelent?). Na de akkor is: hogyhogy nem szólal meg legalább valami minimális vezet?i ösztön? Ha már más nem.

Azt, hogy a színházba járó, a m?vészetet szeret? emberek (röviden: néz?ket) megpróbálják tiltakozásszer?ségekre rávenni, hát... nem meglep?. Karácsony Gergely sürgöl?dése meg még kevésbé. Karácsony Gergely. Egy ember, személyiség nélkül – miért is ne ugrana rá bármilyen ellenzékinek t?n? konfliktusra, és miért is ne akarná ?t egy magát nehéz helyzetbe kormányzó, ellenzéki attit?d? kulturális világ használni?

Hát persze. A mocsár.

Gábor László - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

[Tweet](#)

MAGYAR MENEDÉK KÖNYVESHÁZ
www.magyarmenedek.com

Ajánló